

Valget mellem Et af To: enten at opgive enhver Udvikling af Forsvarsvæsenet eller at forsøge paa at iværksætte de mest paatrængende Foranstaltninger gjennem de aarlige Finantslove. Udvalgets Flertal er overbevist om, at Landssthinget er enigt med Regjeringen deri, at det vilde være usofsvarligt at udskyde Forsvarssagen fra Nar til Nar, og at den altsaa har gjort Ret i at gjøre Begyndelsen ved gjennem det i Oktober f. A. forelagte Finantslovsforslag at søge gjennemførte de Foranstaltninger, der, uden at foregribe nogen senere Udvikling, maa betragtes som absolut nødvendige, for nogenlunde at sikkre Rigets Hovedstad, Hoveddepotet for vore Krigsfornødenheder, Havnen for vor Flaade, Samlingsstedet for vore største Værdier af alle Arter, imod at blive et let Offer for Angreb fra Søfiden. Landssthingets Stilling ved denne Sag turde være given ved Alt, hvad der er gaaet forud, og den finantsielle Side af den kan umulig forandre eller røkke dets Stilling. Thi efter det Finantslovsforslag, som Folkethinget har vedtaget, er Finantsaarets Ovrerskud — uagtet Afbetalingen paa Statsgjælden overfløjer Udtagene paa Aktiverne med henved 600,000 Kr. — 7,196,700 Kr. stort, og dette vil, selv om de nye Sernbaneanlæg i Jyn og Ahjsted Amt skulde blive vedtagne, ikke blive formindsket med mere end een Million. Der vil saaledes i Statskassens Beholdninger, som ellers kun blive opbevarede til Fordel for Efterlægten, være rigelige Midler tilstede til at udrede en saadan overordenlig Udgift som den, Regjeringen oprindelig har begjæret til Forsvarsforanstaltninger. Hertil kommer nu, at en stor Del af Landets Befolkning — ingenlunde blot eller fornemmelig de, hvis Embedspligt det er personlig at virke for, til og i Forsvaret, men alle de, hvis Fædrelandskjærlighed og Offervillighed altid giver sig Vidnesbyrd. — er gjennemtrængt af den Overbevisning, at der ingenlunde er gjort for vort Forsvar, hvad vi bør gjøre, og at vor Evne til at værgе os, om Prøvens Time — hvad Gud forbyde — snart skulde komme, er saa ringe, at vi kun med nagende Bekymring og Angstelse kunne se den nærmeste Fremtid imøde. Derfor kan efter vor Formening Landssthinget umulig billige Regjælsen af de tre Fjerdedele af de forlangte Bevillinger til Forsvaret.

Hvad nu angaar Anvendelsen af den forlangte Sum i det Enkelte, da turde vel Alle, selv de, der have negtet den, være enige i, at de fleste af de Foranstaltninger, som ere bragte i Forslag, netop ere de mest paatrængende nødvendige. Hvorledes man end tænker sig Kjøbenhavn forsvaret mod Søfiden, saa maa de tilstedeværende Søforter dog altid regnes for et vigtigt Led i Forsvaret. Men Alle vide, at ved den Udvilling, Artilleriet har faaet i de 19 Nar, siden deres Anlæg besluttedes, er deres Modstandsevne bleven for svag; den behøver at styrkes, ligesom deres Skyts at forstærkes, dersom de skulde kunne medvirke kraftig til Byens Beskyttelse, og deres Virksomhed ikke skal føre til en usofsvarlig Odslen med Mennekeliv. Krigsministeren havde begjæret et første Bidrag af 156,600 Kr. til Søbefæstningens Forstærkning, der i det Hele er beregnet til at koste 397,000 Kr.; fremdeles forlangte han 433,000 Kr. som første Bidrag til denne Befæstnings Forsyning med 18 Stykker 9" Bagladelkanoner, der ere anslaaede til i Alt at koste 779,400 Kr.; desuden til Færdiggjørelse af 1,500 Ladninger, til Kardætsker og kubisk Krudt for de for samme Befæstning tidligere anskaffede 11" Forladelkanoner, henholdsvis 6,000 Kr., 43,500 Kr. og 30,000 Kr. Vi holde os overbeviste om, at Landssthinget, givende os Ret i, at det er usofsvarligt at lade den nuværende Søbefæstning henligge i dens nuværende Tilstand, beredvillig vil tilstaa Regjæringen de ovennævnte Summer. Ligeaaltid kan der være nogen Tvivl om, at Søminevæsenets kraftige Udvikling er af stor Vigtighed for Byens Beskyttelse mod Spen, navnlig saalænge Søbefæstningen ikke er af større Styrke og Udstrækning end den nuværende. Vi betragte derfor en forøget Bevilling til Søminer af 180,000 Kr. — 300,000 i Stedet for 120,000, — som saa hensigtsmæssig, at det er urigtigt at udsætte den. Ved de øvrige mindre Summer, Krigsministeren havde forlangt, men ikke har faaet bevilgede, skulde vi ikke dvæle; vi anse dem alle for nyttige, uden dog at være saa paatrængende som Søbefæstningens Forstærkning og Forsyning med Skyts og Ammunition.

Af Marineministeriet har der for det Første været begjæret ekstraordinært til det under Bygning værende Panderskib „Selgoland“ 500,000 Kr., hvoraf 330,000 Kr. ere bestemte til den første Afbetaling paa Artilleriet og Resten til at fremme Skibets Bygning saaledes, at det kan sættes i Vandet henimod Slutningen af Finantsaaret 1877—78. Vi maa betragte det som meget forstandigt og stemmende med god Praxis, at anvende hele den Kraft, Værftet formaar at udvikle, paa at fuldende dette Skibs Bygning, og vi anse den Frygt, der er kommen til Orde i Folkethingsubvalgets Betænkning, at et kraftigere, noget hurtigere fremmet Arbejde skulde være farligt for Skibets Soliditet, for ganske ugrundet. Naar sammesteds, som Grund til ogsaa at negte det forlangte Beløb til Skibets Artilleri, er yttret Tvivl om Rigtigheden af at anskaffe Kruppske Bagladelkanoner, saa maa vi betragte det som ganske urigtigt at gribe forstyrrende ind i den Plan for Skibets Bygning, der nu engang er lagt og er under fuld Udførelse. Det er ikke os bekjendt, at nogen virkelig Sagkyndig har vedkjendt sig Tvivl om, at det rette Artilleri er valgt, og saa længe ingen saadan Tvivl er opstaaet hos